

Danske Afholdsselskabers
Landsforbund.

København, den 2. Februar 1922.

Til Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

For Danske Afholdsselskabers Landsforbund tillader vi os at andrage det høje Landsting om, at Forslaget til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke maa blive gennemført i denne Rigsdagssamling i den Skikkelse, i hvilken det allerede i Rigsdagssamlingen 1919—20 er vedtaget af Folketinget.

Vi tillader os at minde om, at det var de Erfaringer med Hensyn til den frie Alkoholudskænkings ubeldige sociale Følger, man indhøstede, efter at Næringsloven af 19. December 1857 havde indført den frie Beværternæring i Købstæderne, der førte til, at man gennem Tillæget til Næringsloven af 23. Maj 1873 gav de kommunale Raad i Købstæderne Adgang til gennem Vedtægtsbestemmelser at indføre begrænsende Regler, ligesom Landkommunalloven af 6. Juli 1867, § 31, gav de kommunale Raad paa Landet Indfyldelse ogsaa paa dette Spørgsmaals Ordning.

Den gældende Lovgivning, Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke, har endelig videreført Princippet om, at Folket selv gennem det kommunale Selvstyre bør have Frihed til paa dette Omraade at ordne egne Anliggender efter eget Ønske.

Her i Landet som i andre Lande er saaledes Nødvendigheden af begrænsende Lovbestemmelser overfor Alkoholfrihedens sociale Ulykkesfølger vokset ud af det praktiske Livs Erfaring.

Erfaringerne har i Særdeleshed ogsaa vist det rigtige og hensigtsmæssige i paa dette Omraade at føre det kommunale Selvstyre videre, saaledes at Afgørelsen lægges umiddelbart hos de kommunale Vælgere gennem en fri og almindelig Afstemning.

Allerede den 16. Januar 1907 afholdtes der en saadan Kommuneafstemning paa Foranledning af et nordjysk Sogneraad, der i Henhold til den ovennævnte Bestemmelse i Landkommunallovens § 31 skulde udtale sig om en Gæstgiveribevilling, saaledes at Sogneraadet gjorde sin Stilling afhængig af Afstemningens Resultat, og siden da har der været afholdt 300 saadanne Kommuneafstemninger.

Efter at saaledes Kommuneafstemningsprincippet har været anvendt i 15 Aar og i 300 Tilfælde, maa det synes rigtigt, at ogsaa Loven udtrykkeligt fastsætter Befolkningens Ret til ved Afstemning med almindelig Stemmeflerhed at træffe Bestemmelse om Handel med og Udskænkning af stærke Drikke i den paagældende Kommune.

Skal Befolkningens frie Selvstyre paa dette Omraade have Betydning, maa fremdeles alle Bevillinger være givet paa kort Aaremaal, og ethvert Erstatningskrav ved den tidsbestemte Bevillings Udløb maa afvises. Et saadant turde da ogsaa savne enhver Begrundelse og dets Anerkendelse være Udtryk for et Princip, der vil kunne danne en meget farlig Hindring for Samfundsudviklingen.